

การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาจังหวัดสangkhla



นางสาวบุญง ชัยเจริญวัฒนา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการผังเมืองมหาบัณฑิต

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-890-6

009181

I16056176

A STUDY FOR SONGKHLA DEVELOPMENT PLANNING

Miss Butsbong Chaijaroenwatana

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Planning

Department of Urban and Regional Planning

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974-564-890-6

หัวขอวิทยานิพนธ์

การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา

โดย

นางสาวนุษบง ชัยเจริญวัฒนา

ภาควิชา

การวางแผนภาคและเมือง

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ. วรรณศิลป์ พีรพันธุ์



บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....*สมชาย ภู่*..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*มานะ จิตรา*..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติ จิวงศ์)

.....*นราพร ใจดี*..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณศิลป์ พีรพันธุ์)

.....*ธีรดา จันทร์*..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนา ชาดานิติ)

.....*นรีรัตน์ ใจดี*..... กรรมการ

(ดร. พีระพล ไครทศรีวิทย์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาจังหวัดสangชลา

ชื่อนิสิต

นางสาวบุษบง ชัยเจริญวัฒนา

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ. วรรณศิลป์ พิรพันธ์

ภาควิชา

การวางแผนภาคและเมือง

ปีการศึกษา

2528



บทคัดย่อ

สงขลาเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้ ทั้งนี้เนื่องจากมีพื้นที่ที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาอยู่ในระดับสูง อีกทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ยังได้กำหนดให้สงขลา/หาดใหญ่ เป็นเมืองหลักของภาคใต้ โดยมีโครงการพัฒนาที่สนับสนุนนโยบายที่สำคัญอย่างการด้วยกัน ในส่วนรวมแล้วยอมจะส่งผลให้เกิดความเจริญเติบโตทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดสงขลา และพื้นที่โดยรอบเป็นอย่างมาก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาสภาพพื้นฐานและศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่จังหวัดสงขลา ทั้งในด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ตลอดจนลักษณะและโครงสร้างของปัญหาเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อที่จะนำไปสู่การเสนอแนะรูปแบบและแนวทางในการพัฒนาที่เหมาะสมสมควรไป

ผลของการศึกษา สรุปได้ว่า ในระดับจังหวัดนี้ จังหวัดสงขلامีระดับการพัฒนาในปัจจุบัน และศักยภาพในการพัฒนาต่อไปในอนาคตค่อนข้างสูง เนื่องจากมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสังคม อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดอย่างลึกซึ้งในระดับอำเภอและตำบล จะพบว่า ระดับการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ตลอดจนศักยภาพในการรองรับการพัฒนาที่มีความแตกต่างกันอยู่มาก โดยเฉพาะในระดับอำเภอ ที่มีพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาสูง ได้แก่ อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอเมืองสงขลา พนท. พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาสูง ได้แก่ อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอเมืองสงขลา พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับการ

พัฒนาปานกลาง ໄດ້ແກ່ ອຳເກອສະເດາ ອຳເກອຮະໂນດ ອຳເກອຮັກຸມ ອຳເກອສົງພຣະ ແລະ ອຳເກອ ຈະນະ ແລະ ພື້ນທີ່ມີສັກຍາກຟໃນກາරຮອງຮັບການພັນຕຳ ໄດ້ແກ່ ອຳເກອເທິພາ ອຳເກອນາທີ່ ອຳເກອ ສະບໍາຍ້ອຍ ກິນໆອຳເກອຮະແສລິນ໌ ແລະ ກິນໆອຳເກອນາໜ່ວມ ແລະ ເນື່ອວິເຄຣະຫ່ວຍລະ ເລີຍຂອງການ ພັນລຶກລົງໄປໃນຮະດັບຕຳບັລ ກົບວ່າ ກາຮທີ່ຮະດັບການພັນນາມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນນີ້ ນອກຈາກຈະເກີດ ຂຶ້ນຈາກຂອງຈຳກັດ ແລະ ປັບປຸງຫາທາງຄ້ານກາຍກຟ ເສີຣະຮູກິຈ ແລະ ສັງຄມແລ້ວ ຍັງເກີດຂຶ້ນຈາກການໃຊ້ ປະໂຍບືນໃຫ້ພາກຕ່າງ ບໍ່ ຍັງໄມ່ເຕີມທີ່ຄວາມສັກຍາກຟທີ່ມີອຸ່ນ

ເນື່ອພິຈາລາຍລະເວີຍທີ່ໃນຄ້ານສັກຍາກຟໃນການຮອງຮັບການພັນສາພັບປຸງຫາ ແລະ ຄວາມສັນພັນທົມໂນ່ງຂອງພື້ນທີ່ແລ້ວ ສາມາດແປ່ງພື້ນທີ່ຈັງຫວັດສັງຂລາອອກໄດ້ 4 ບຣິເວລີນດ້ວຍກັນ ອື່ນ

1. ເຂດເສີຣະຮູກິຈ - ອຸຕສາຫກຮົມກ້າວຫຼາ ເປັນພື້ນທີ່ມີຮະດັບການພັນສູງສຸດ ມີ ຄວາມເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂຕທາງຄ້ານເສີຣະຮູກິຈຢູ່ໃນເກມທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ້ພື້ນທີ່ບຣິເວລີນດ້ວຍກາລົງຈັງຫວັດ ທີ່ຈຶ່ງ ມີຄູ່ນຍົກລາງໝູ່ນໍ້າຫລັກຮ່ວມກັນ 2 ແທງ ອື່ນ ເຖິງບາລເມື່ອງຫາດໃຫຍ່ ແລະ ເຖິງບາລເມື່ອງສົງຂລາ ຫໍາ ມີຫຼາທີ່ເປັນເມື່ອງຫລັກທີ່ຈະເໜີ່ຢູ່ນຳການພັນນາ ແລະ ກະຈາຍບົກລະເກມ ໄກສັນພື້ນທີ່ໂຄຍຮອນ

2. ເຂດພື້ນທີ່ແບບໜ້າຍແດນ ເປັນພື້ນທີ່ມີການເຕີບໂຕຄົນຂ້າງຮວດເຮົວ ອັນເນື່ອມາຈາກ ກິຈກຽມທາງເສີຣະຮູກິຈ ໂດຍເນັບການຄ້າຮ່ວມມືກົງປະເທດກົບປະເທດສັຫລະອຸນດີ ເຊິ່ງ

3. ເຂດພື້ນທີ່ເກຍຕຮ່ຽນ ໄດ້ແກ່ ພື້ນທີ່ທາງຄອນນັນຂອງຈັງຫວັດ ທີ່ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮ່ານກ້າວ ເໜັກຕອກການທ່ານາ ດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງເປັນແລ່ງພລິຫວ່າງສໍາຫັບປັ້ນຈັງຫວັດ ສາພາເສີຣະຮູກິຈໃນເຂດນີ້ໃນ ເຕີບໂຕເຫົ່າທີ່ຄວາມ ແລະ ມີກາຍຢ້າຍອອກຂອງປະຊາກໃນພື້ນທີ່ມາກວາທີ່ອື່ນ ບໍ່

4. ເຂດພື້ນທີ່ເກຍຕຮ່ຽນທີ່ສູງ ໄດ້ແກ່ ພື້ນທີ່ທາງຄອນໄດ້ຂອງຈັງຫວັດ ທີ່ຈຶ່ງມີຂອງຈຳກັດ ດ້ວຍຄ້ານກາຍກຟ ເປັນພື້ນທີ່ປ່າ ແລະ ຖຸ້າເຂົາເລີຍເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ມີສົມຮຽດນະຄົນເພື່ອການເກຍຕຮ່ຽນທີ່ສູງ ສາພາເສີຣະຮູກິຈໃນບຣິເວລີນນັ້ນວ່າລ້າຫລັງທີ່ສຸດເມື່ອເປົ້າຍນໍ້າພື້ນທີ່ບຣິເວລີນ ບໍ່

ນຫາຫຂອງຈັງຫວັດສົງຂລາໃນອານາຄທີ່ມີຕອກນົມກາຄ ອື່ນ ກາຮເປັນຄູ່ນຍົກລາງເສີຣະຮູກິຈ ຮ່າງກັນ ມີລັກຂະນະຂອງການເປັນຂໍ້ຄວາມເຈົ້າຢູ່ (Growth pole) ນອກຈາກນີ້ຍັງເປັນພື້ນທີ່ ເປັນຄູ່ນຍົກລາງຄ້ານຫາງ ບໍ່ ທັງການຄມນາຄົມຂນສົງ ກາຮສົກ່າ ກາຮນວຍຫາ ແລະ ກາຮປົກກອງ

สำหรับแนวทางในการพัฒนาที่เสนอแนะนั้น ผู้ศึกษาได้จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการจัดรูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคต การจัดระบบชุมชนที่เหมาะสม การจัดระบบและโครงข่ายการคมนาคมในอนาคต ตลอดจนการกำหนดโครงสร้าง แผนงาน และโครงการพัฒนาพื้นฐานอื่น ๆ ซึ่งคาดว่าหากได้มีการนำเอาไปปฏิบัติอย่างจริงจังแล้วก็จะช่วยให้สามารถลดภาระด้านการพัฒนาของพื้นที่มีปัญหาให้สูงขึ้น รวมทั้งสามารถยกระดับและบทบาทของจังหวัดสงขลาในการทำงานที่เป็นศูนย์กลางหลักของภาคใต้ ซึ่งจะช่วยกระตุนให้เกิดการพัฒนาพื้นที่โดยรอบอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาและนำเอาทรัพยากรในพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อันจะช่วยลดความแตกต่างของการพัฒนาพื้นที่ และเปิดโอกาสให้ประชากรในเขตชนบทล้าหลังได้รับผลกระทบแทนของการพัฒนาได้เท่าเทียมกับพื้นที่อื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร คุุปัลกรรมมหาวิทยาลัย

Thesis Title A Study for Songkhla Development Planning

Name Miss Butsbong Chaijaroenwatana

Thesis Advisor Assistant Professor Wannasilpa Peerapan

Department Urban and Regional Planning

Academic Year 1985

Abstract

Songkhla becomes one of the most important provinces in southern Thailand because of its potentials and readiness for high development. The Fifth National Economic and Social Development Plan has set Songkhla/Ha-ad Yai as the secondary province of the South. There are many developing projects to support this policy which generates both economic and social growth in Songkhla and nearby provinces.

This thesis is aimed to study basic conditions and development potentials of Songkhla physically, economically, and socially, including problems of the area as well as characteristics and structures of these problems. This will lead to suggestive paradigms and prospects of suitable development.

The consequences of this thesis can be summarized as follows. Songkhla has high levels of present development and future potentials of development because of several factors facilitating development physically, economically and socially. However, by considering details of amphor and tambon levels, there are great differentiations of development levels in each area and potentials to support the development,

๗

especially at the amphor level. When the province is divided into amphor level in accordance with their potentialities, it is found that Amphor Ha-ad Yai and Amphor Muang Songkhla become areas of high potential development. Whilst Amphor Sadao, Amphor Ranode, Amphor Rattaphume, Amphor Sathingpra, and Amphor Jana become areas of medium potential development. And, Amphor Thaypa, Amphor Natawee, Amphor Sabayoy, King - amphor Krasaesin, and King - amphor Namom are areas of low potential development. When considering at tambon level, it is found that the differentiations occur not only because of limitations and problems physically, economically, and socially but also because of the abuse land uses and the inefficient uses of resources.

By considering potentialities to support development, problems, and consequent relations of the areas, Songkhla Province can be divided into 4 sub - areas:

1. Sub - area of Economic and Progressive Industrial Area.

This sub - area has the highest level of development : highest economic growth. This sub - area is the central part of the province which has 2 main centers : Ha-ad Yai Municipality and Songkhla Municipality. Both centers function as the inducement of development and service distribution of the outskirts.

2. Sub - area of Border Land. This sub - area grows rather rapidly because of economic activities, especially the international trade with Malaysia.

3. Sub - area of Agricultural Plain Land. This sub - area is the upper part of the province which is a wide plain land suitable

for paddy. This sub - area, hence, becomes the major source of Province's supply of rice. Economic activities in this sub - area do not grow well ; therefore, there is the highest out - migration.

4. Sub - area of Agricultural High Land. This sub - area is the southern part of the province which has physical limitations. Most of the land are forests and mountains. Agricultural soil potential is low. Economic activities in this area are worst.

The role of Songkhla Province in the future with respect to the (Southern) Region is the center of economic development of the Region. It becomes the growth pole of the Region. Besides, it eminently functions as the centers of communication and transportation, education, administration, and government.

This thesis proposes major development programs : proposals for future land use pattern, suitable community system, future communication system and network, structural set - ups, plans, and infrastructural projects. It is aimed that, if implemented efficiently, it will up - grade the levels of development of the problem area as well as up - grading Songkhla as a central core of the southern region. This will induce not only the development of the peripheries efficiently but also the optimum development of resources. This will eliminate the disparities of development in the area and open opportunities for population in the backward areas to receive equal rewards of development spatially.



กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์จาก อาจารย์ วรรณศิลป์ พิรพันธุ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง ที่ได้รุ่นเป็นอาจารย์ ที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ตลอดห้องอาจารย์ทุกห้องในภาค วิชาที่ได้ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยมา ณ โอกาสสัมภาษณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความร่วมมือช่วยเหลือด้านอื่น ๆ จากบุคคลทาง ๆ นับแต่ คุณหัสดี สิงห์ศิลารักษ์ คุณศิริชัย มุสิกะภุมมะ ผู้บังคับบัญชาที่ให้โอกาสในการลาศึกษาต่อ คุณเบญจพล ศักกรพัน ไก่ให้คำแนะนำด้านการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ คุณกราลี นิติปริญญา ให้คำแนะนำด้านแผนที่ รวมตลอดถึงเพื่อน ๆ พี่ ๆ ที่มีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์สำเร็จด้วยคือ

บุษบง ชัยเจริญวัฒนา
สิงหาคม 2528

ศูนย์วิทยทรัพยากร
คุณลงกรณ์มหาวิทยาลัย



สารบัญ

๗

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ก
กิติกรรมประการศ	ช
รายการตารางประกอบ	ธ
รายการแผนที่ประกอบ	ณ
รายการแผนภูมิประกอบ	ธ

บทที่

1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
วิธีดำเนินการศึกษา	2
แหล่งที่มาของข้อมูล	3
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา	4
ข้อจำกัดในการศึกษา	4
2. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
กระบวนการของการวางแผน	5
แผนพัฒนาจังหวัด	7
แผนโครงสร้าง	9
แบบจำลองของการวางแผนพัฒนาจังหวัด	10
ทฤษฎีชี้วิเคราะห์ (Development Pole Theory)	12
เทคนิควิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์	13

สารบัญ

หนา

3.	ลักษณะทั่วไปของภาคใต้	19
	ลักษณะทางกายภาพ	19
	ก. ขนาดและที่ตั้ง	19
	ข. เขตการปกครอง	19
	ค. ภูมิประเทศ	21
	ง. ภูมิอากาศ	23
	จ. การใช้ที่ดิน	23
	ฉ. ระบบการคมนาคมขนส่ง	26
	ช. ทรัพยากรธรรมชาติ	33
	ลักษณะทางด้านเศรษฐกิจ	37
	ก. โครงสร้างเศรษฐกิจระดับภาค	37
	ลักษณะประชากร	45
	ก. ขนาดและการกระจายตัวประชากร	45
	ข. ความหนาแน่นประชากร	45
	ค. การเปลี่ยนแปลงประชากร	47
	การบริการทางสังคม	50
	ก. การศึกษา	50
	ข. การสาธารณสุข	50
	ระบบชุมชนของภาคใต้	52
	แนวโน้มนายของรัฐในการพัฒนาภาคใต้	54
	บทบาทของจังหวัดสงขลาในระดับภาค	57
4.	สภาพทั่วไปของจังหวัดสงขลา	61
	ลักษณะทางกายภาพ	61
	ก. ความเป็นมาของ จ.สงขลา	61
	ข. ขนาดและที่ตั้ง	62

สารบัญ

หนา

ค. เขตการปกครอง	62
ง. ภูมิประเทศ	66
จ. ธรรมีวิทยา.....	68
ฉ. ภูมิอากาศ	72
ช. สมรรถนะดินและการใช้ดิน	72
ช. การชลประทาน	78
ฉ. ทรัพยากรธรรมชาติ.....	80
 ลักษณะทางค่านเศรษฐกิจ.....	 100
ก. โครงสร้างเศรษฐกิจระดับจังหวัด.....	100
ข. การพัฒนาปัจจัยน้ำทางเศรษฐกิจ.....	106
ค. การเลือกปัจจัยน้ำทางเศรษฐกิจ.....	115
ง. การลำดับปัจจัยน้ำทางเศรษฐกิจ.....	118
จ. ฐานะทางการคลังของทองถิน.....	119
ฉ. สภาพการส่งสินค้าเข้าและสินค้าออก.....	121
 ลักษณะประชากร	 130
– ขนาดและการกระจายตัวประชากรระดับอำเภอ	130
– การเปลี่ยนแปลงประชากรระดับอำเภอ	133
– ความหนาแน่นและการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่น-	
ประชากร ระดับอำเภอ	135
– ขนาดและการกระจายตัวประชากรระดับตำบล	138
– ความหนาแน่นประชากรระดับตำบล	140
– โครงสร้างประชากรเมือง	143
– อัตราส่วนประชากรที่เป็นภาระ	146

สารบัญ

หน้า

- โครงสร้างอายุประชากรในจังหวัด	146
- ประชากรวัยแรงงานและอาชีพประชากร	148
- ทิศทางการย้ายดิน	151
- การคาดคะเนประชากร	157
โครงสร้างการบริการพื้นฐานทางกายภาพและสังคม	160
ก. โครงสร้างการบริการพื้นฐานทางกายภาพ	160
1. ระบบไฟฟ้า	160
2. ระบบประปาและน้ำใช้	165
3. ระบบการคมนาคมขนส่ง	171
4. ระบบการสื่อสารและโทรคมนาคม	184
ข. โครงสร้างการบริการพื้นฐานทางสังคม	189
1. การสาธารณสุข	189
2. การศึกษา	193
3. ความมั่นคงปลอดภัยของชุมชน	201
5. ระบบชุมชนและศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่	209
ระบบชุมชน โดยวิธีเคราะห์ตัวประกอบ	209
เขตอิทธิพลของศูนย์กลางชุมชน	214
ศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ระดับอำเภอ โดยพิจารณาความสามารถ - ในการรองรับการพัฒนาด้านต่าง ๆ	216
ศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ระดับตำบล โดยวิธีเคราะห์ตัวประกอบ	235
ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดประชากรและศักยภาพของพื้นที่	246
นโยบายและโครงการพัฒนาของรัฐ	251
ความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์กลางชุมชนกับพื้นที่ชนบทโดยรอบ	255

สารบัญ

หน้า

ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและค่าการพัฒนาของผู้นักกลางชุมชน	259
ทิศทางและแนวโน้มของการพัฒนา	261
6. สรุป และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา	268
สภาพปัญหาโดยทั่วไป	268
ก. ปัญหาด้านกายภาพ	268
ข. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	270
ค. ปัญหาด้านประชากร	272
ง. ปัญหาด้านโครงสร้างการบริการชั้นพื้นฐานทางกายภาพ- และสังคม	273
จ. ปัญหาเกี่ยวกับระบบชุมชน	275
ฉ. ปัญหาการขาดการวางแผนการใช้ที่ดินในเมือง	276
สภาพปัญหาระดับทองดิน	276
สภาพปัญหาระดับนโยบาย	278
โครงสร้างปัญหา	280
แนวความคิดและยุทธวิธีในการพัฒนา	282
นโยบายและเป้าหมายของการพัฒนา	283
แนวทางและขอเสนอแนะในการพัฒนา	285
สรุป	308
ขอเสนอแนะ เกี่ยวกับงานวิจัยที่ควรทำต่อ	308
บรรณานุกรม	309
ภาคผนวก	312
ประวัติ	343

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
3.1 ขนาดพื้นที่ และเขตการปกครองของจังหวัดในภาคใต้	20
3.2 การใช้ที่ดินของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2523	24
3.3 ปริมาณสินค้าขึ้น - ลง ทางเดียวเรือของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2524	32
3.4 ความสำคัญของการคมนาคมขนส่งในภาคใต้ จำแนกเป็นรายจังหวัด	32
3.5 ผลผลิตแร่ดีบุกของภาคใต้ จำแนกเป็นรายจังหวัด พ.ศ. 2521 - 2524	33
3.6 ปริมาณและมูลค่าสัตuanนำที่น้ำขึ้นท่าเที่ยงเรือประมงของภาคใต้	35
3.7 สภาพพื้นที่ตามลักษณะด้านกายภาพของจังหวัดในภาคใต้	36
3.8 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของภาคใต้ ตามสาขาวิชาการผลิต ปี พ.ศ. 2521 - 2525	38
3.9 ปริมาณเงินฝากและเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์รายจังหวัดในภาคใต้ พ.ศ. 2521 - 2525	43
3.10 สรุประดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของจังหวัดในภาคใต้	45
3.11 สรุปสภาพพื้นที่ตามลักษณะด้านประชากร	49
3.12 จำนวนโรงพยาบาลและบุคลากรทางสาธารณสุขในภาคใต้ ปี พ.ศ. 2523	51
3.13 สรุปนโยบายการพัฒนาของรัฐ	56
3.14 สรุปบทบาทของจังหวัดสังขลาในระดับภาค	60
4.1 เขตการปกครองของจังหวัดสังขลา	63
4.2 การแบ่งชนิดของดินในจังหวัดสังขลา	70
4.3 คุณสมบัติของดิน	75
4.4 การใช้ที่ดิน ปี พ.ศ. 2519 และ 2525	75
4.5 สภาพการใช้ที่ดิน แยกเป็นรายอำเภอ	76
4.6 พื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสังขลา	92
4.7 สภาพพื้นที่ตามลักษณะทางกายภาพของจังหวัดสังขลา	98
4.8 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวม ตามสาขาวิชาการผลิต ปี พ.ศ. 2521 - 2525	101
4.9 การเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวม จำแนกตามสาขาวิชาการผลิต ปี พ.ศ. 2521 - 2525 (ราคากองที่ ปี พ.ศ. 2515)	104

ตารางที่

หน้า

4.10 การวัดความเขี่ยวชาญในการผลิตตามมูลค่าการผลิต ปี พ.ศ.	
2521 และ 2525.....	108
4.11 การวัดความเขี่ยวชาญในการผลิตตามการจ้างแรงงาน ปี พ.ศ.	
2513 และ 2523.....	108
4.12 แรงงานในการผลิตตามหมวดสหกรรม จากประชากรอายุ 11 ปี ขึ้นไปที่ทำงานในเชิงเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2513 และ 2523.....	110
4.13 ผลิตภัณฑ์รวมและโครงสร้างการผลิตจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2521 - 2525 (ราคากองที่ ปี พ.ศ. 2515).....	112
4.14 สรุปการดำเนินปัจจัยทางเศรษฐกิจในจังหวัดสงขลา.....	118
4.15 สินค้าเข้า - ออก และคุณย์การค้าของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2520 และ 2525	124
4.16 สินค้าเข้า - ออก และคุณย์การค้าของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2520 และ 2525	125
4.17 บัญชีสมคุณของข่าวสารในภาคใต้ ปี พ.ศ. 2524	126
4.18 จำนวนประชากรรายอำเภอของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2520 และ 2525	130
4.19 การประกอบอาชีพของประชากรในอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสงขลา	150
4.20 การคาดคะเนประชากรในอนาคต	158
4.21 จำนวนและที่ตั้งของสถานีจ่ายกระแสไฟฟ้าในจังหวัดสงขลา	161
4.22 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าและจำนวนพลังงานไฟฟ้าที่ใช้	162
4.23 ระยะทางระหว่างอำเภอต่าง ๆ กับเทศบาลเมืองสงขลา และเทศบาล เมืองหาดใหญ่	171
4.24 รถโดยสารประจำทางตามลักษณะการให้บริการ	174
4.25 รถประจำทาง (รถทัวร์) จากจังหวัดสงขลาไปยังพื้นที่อื่น	174
4.26 รถโดยสารแท็กซี่จากจังหวัดสงขลาไปยังพื้นที่อื่น	175

ตารางที่	หน้า
4.27 ขบวนรถโดยสารผ่านเข้า - ออกสถานีรถไฟฟ้าด้วย	179
4.28 จำนวนและขบวนรถสินค้า	180
4.29 จำนวนสินค้าที่ส่งออกจากสถานีรถไฟฟ้าด้วย	182
4.30 จำนวนผู้โดยสาร สินค้า และไปรษณีย์ภัณฑ์ขนส่งทางอากาศ	183
4.31 จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ในจังหวัดสงขลา	187
4.32 โรงพยาบาลและบุคลากรทางสาธารณสุขรายอ่ำเกือ ปี พ.ศ. 2525	190
4.33 สถานบริการสาธารณสุขของเอกชน	190
4.34 ลำดับความสำคัญของพื้นที่ (ด้านการศึกษา)	198
4.35 สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่สำรวจในพื้นที่	204
5.1 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อจัดลำดับความสำคัญของชุมชน	213
5.2 การเปลี่ยนแปลงจำนวนโรงงาน จำนวนเงินทุน และจำนวนแรงงาน ของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา ระหว่างปี พ.ศ. 2520 – 2525	226
5.3 สรุปศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับการพัฒนา	233
5.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาศักยภาพของพื้นที่	236
5.5 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ ปี พ.ศ. 2519 และ พ.ศ. 2525	263
5.6 การใช้ที่ดินในเขตเทศบาลเมืองสงขลา ปี พ.ศ. 2529 และ พ.ศ. 2525	263
6.1 ปัญหาระดับทองถิ่น	277
6.2 ลักษณะแผนงานและมาตรการดำเนินการ	303

รายการแผนที่ประกอบ

แผนที่		หน้า
3.1	ลักษณะภูมิประเทศของภาคใต้	22
3.2	พื้นที่ปลูกยางพาราของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2521.....	25
3.3	ระบบเส้นทางการคมนาคมขนส่งของภาคใต้	27
3.4	ปริมาณการจราจรของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2524.....	28
3.5	การเปลี่ยนแปลงมูลค่าของผลิตภัณฑ์รวมของภาคใต้ (Relative and Absolute change) จำนวนสถานการเงิน และรายได้เฉลี่ยของภาค.....	41
3.6	ขนาดและความหนาแน่นประชากรของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2525.....	46
3.7	การเปลี่ยนแปลงประชากรของภาคใต้ (Relative and Absolute change).....	48
3.8	ลำดับความสำคัญของศูนย์กลางชุมชนระดับเทศบาลของภาคใต้ และพื้นที่ใกล้เคียงอิทธิพล.....	53
4.1	การແຍ່ງເຂດການປົກຄອງຂອງຈັງຫວັດສັງຂລາ.....	64
4.2	ลักษณะพิพิธภัณฑ์.....	67
4.3	ธรรภិวិทยາ.....	69
4.4	สมรรถนะທີ່ຄືນ.....	73
4.5	ການໃຊ້ທີ່ຄືນ ປີ พ.ศ. 2525.....	77
4.6	ໂຄຮກການຂະປະທານໃນຈັງຫວັດສັງຂລາ.....	79
4.7	ແພັນແນວຂອງຈັງຫວັດສັງຂລາ.....	82
4.8	ໜົນຂອງປ່າໄມ.....	86
4.9	ພື້ນທີ່ປ່າໄມ พ.ศ. 2519 ແລະ 2525.....	87
4.10	ແນ້ນໜ້າ ລຳຄລອງ ໃນຈັງຫວັດສັງຂລາ.....	90
4.11	ທີ່ຕົງໜູນບ້ານປະເມີນ ທ່າເຖິງເຮືອປະເມີນ ແລະ ແພັນປະເມີນ.....	93
4.12	ແພັນທອນເຖິງວິນຈັງຫວັດສັງຂລາ.....	96

แผนที่	หน้า
4.13 สภาพพื้นที่ตามลักษณะทางกายภาพ.....	99
4.14 ขนาดของประชากรระดับอำเภอ ปี พ.ศ. 2525	131
4.15 การเปลี่ยนแปลงประชากรระดับอำเภอ (พ.ศ. 2521 – 2525).....	134
4.16 ความหนาแน่นประชากรระดับอำเภอ ปี พ.ศ. 2525.....	137
4.17 การกระจายตัวประชากรรายตำบล ปี พ.ศ. 2525.....	139
4.18 ความหนาแน่นประชากรรายตำบล ปี พ.ศ. 2525.....	141
4.19 ทิศทางการยายถินของประชากรภาคต่าง ๆ Majority จังหวัดสangkhla.....	152
4.20 ทิศทางการยายถินของประชากรจากจังหวัดในภาคใต้ Majority จังหวัดสangkhla.....	153
4.21 สภาพการขาดแคลนไฟฟ้าในจังหวัดสangkhla.....	164
4.22 ระบบประปาและน้ำใช้ในจังหวัดสangkhla.....	166
4.23 สภาพการขาดแคลนน้ำระดับอำเภอ.....	168
4.24 สัดส่วนประชากรที่ขาดแคลนน้ำในรายตำบล.....	169
4.25 โครงข่ายระบบทางหลวงในจังหวัดสangkhla.....	172
4.26 ปริมาณการจราจรบนทางหลวง ปี พ.ศ. 2524.....	177
4.27 ที่ดินและจำนวนของหน่วยการสื่อสาร.....	185
4.28 ที่ดินของหน่วยบริการสาธารณสุข.....	192
4.29 ที่ดินของสถานบันระดับคุณศึกษา.....	195
4.30 ที่ดินและจำนวนโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสangkhla.....	196
4.31 จำนวนสถานบันการศึกษาและศักยภาพค้านการศึกษา.....	199
4.32 สัดส่วนของเจ้าหน้าที่สำรวจครอบครัวและพื้นที่ความรับผิดชอบ.....	203
5.1 ลำดับความสำคัญ ระดับของศูนย์กลางชุมชนในจังหวัดสangkhla และพื้นที่ ให้เช่าอยู่อาศัย.....	215
5.2 การกระจายตัวของประเภทและจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดสangkhla.....	222

แผนที่

หน้า

5.3	จำนวนคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม	224
5.4	ศักยภาพของพื้นที่ (ด้านอุตสาหกรรม)	227
5.5	จำนวนและการกระจายตัวของสถาบันธุรกิจ การค้า บริการ และ สถาบันการเงินในจังหวัดสangkhla	230
5.6	ศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับการพัฒนา (ระดับอำเภอ).....	234
5.7	ลำดับความสำคัญและการแบ่งกลุ่มพื้นที่ตามศักยภาพการพัฒนา.....	243
5.8	การแบ่งกลุ่มพื้นที่ตามความสัมพันธ์ระหว่างขนาดประชากรและ ศักยภาพของพื้นที่.....	248
5.9	โครงการพัฒนาของรัฐในจังหวัดสangkhla.....	252
5.10	ความสัมพันธ์ของศูนย์กลางชุมชนและพื้นที่ชนบทโดยรอบ.....	256
5.11	โครงสร้างและทิศทางการพัฒนาน้ำที่ของจังหวัดสangkhla.....	257
5.12	การใช้ที่ดินเมืองหาดใหญ่ ปี พ.ศ. 2525.....	264
5.13	การใช้ที่ดินเมืองสangkhla ปี พ.ศ. 2525.....	266
6.1	รูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคต.....	295
6.2	โครงข่ายถนนในอนาคต และระบบชุมชนที่เสนอแนะ.....	298
6.3	ผังเสนอแนะทางด้านกายภาพ.....	307

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัย

รายการแผนภูมิประกอบ

หน้า

แผนภูมิที่

2.1	แบบจำลองของการวางแผนพัฒนาจังหวัด.....	11
3.1	มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดของภาคใต้ ระหว่างปี พ.ศ. 2521 – 2525	39
4.1	สภาพภูมิอากาศในรอบ 30 ปี (พ.ศ. 2494 – 2523).....	71
4.2	มูลค่าผลิตภัณฑ์ตามสาขาวิชาการผลิต	105
4.3	การเปรียบเทียบมูลค่าการผลิตปีฐาน (พ.ศ. 2521) กับ ^{ศักราช} ตัวนี้การเพิ่มเฉลี่ยจากปีฐาน – พ.ศ. 2525.....	113
4.4	การให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคใต้, ในสงขลา.....	114
4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินค้าเข้าและออกของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2520 และ 2525.....	127
4.6	การเปลี่ยนแปลงประชากรเมือง ของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 25250-2525.....	145
4.7	โครงสร้างอายุประชากร จังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2513 และ 2523.....	147
4.8	ประชากรวัยแรงงานและกำลังแรงงานของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2513 และ 2523	149
4.9	ประชากรวัยแรงงานและกำลังแรงงานของเขตเทศบาลในจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2523.....	150
4.10	โครงสร้างอายุประชากรที่มายถิ่นเข้ามาใน จ.สงขลา ^{ศักราช} ปี พ.ศ. 2513 และ 2523.....	154
4.11	ประมาณการเพิ่มของประชากรจังหวัดสงขลา ถึงปี พ.ศ. 2539.....	159
4.12	เปรียบเทียบจำนวนคดีอุบัติกรรมจังหวัดปี พ.ศ. 2521 กับ 2525.....	202
4.13	เปรียบเทียบจำนวนคดีอุบัติกรรมที่เกิดขึ้นและจบได้ ปี พ.ศ. 2525.....	202
5.1	สัดส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจกับรายได้จากการเกษตร....	219
5.2	ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมกับเงินลงทุน ปี พ.ศ. 2520 และ 2525.....	225

5.3 การกระจายด้วยพื้นที่ตามศักยภาพและความสามารถในการรับประชائر	247
5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดประชائرและค่าการพัฒนาของระบบชุมชน เปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดประชائرและค่าการพัฒนา ที่เหมาะสม	260
6.1 โครงสร้างปัญหาหลักของจังหวัดสงขลา	281

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย